

FEMART

HEM VIST COSES QUE MAI NO CREURÍEU (2018-2019)

 25 anys femart

Hem vist coses que mai no creuríeu!...

(Blade Runner, 1982)

Fer del joc artístic creatiu, super-real, re-significatiu, tendre, divertit, irònic, irreverent, provocatiu... , un acte revolucionari a-temporal: imaginar i fer allò que hagués pogut ser i no fou, però que pot ser encara. Contramemòria: Oblidem l'oblit!

(Presentació de la Mostra FemArt de 2016 "Contramemòria, oblidem l'oblit!")

L'any 2018 farà 25 anys que la Mostra FemArt convoca anualment a artistes (dones, lesbianes, trans...) de tot el món a participar en una exposició feminista on l'art esdevé l'escenari i l'objecte mediador per a la discussió i la reflexió crítiques al voltant del nostre present més immediat. FemArt és un dels projectes referencials de Ca la Dona i està impulsat per un grup d'activistes especialistes de l'àmbit que treballem de manera voluntària per a oferir alternatives culturals de marcat compromís polític a la ciutat de Barcelona.

Des de FemArt entenem els objectes artístics com a dispositius privilegiats per a la promoció del pensament crític i la mediació d'espais on es desenvolupin pràctiques socials subversives i feministes. Els objectes artístics esdevenen, com diria Walter Benjamin, vies d'entrada (sempre per les portes del darrera) al coneixement, i posterior desmuntatge, de les experiències de vida hegemòniques.

Entenem totes les produccions artístiques, concebudes fora dels circuits dominants, com a eines contra la governança establerta i per alliberar possibilitats i vies alternatives de vida. Seguint a Griselda Pollock, FemArt voldria trencar les dinàmiques habituals de les institucions museístiques i promoure un lloc de trobada entre objectes visuals i persones, fora de l'ordre simbòlic establert.

Sabem que la història de la humanitat només fa referència a la meitat del món, La humanitat que, per gran part de l'altra meitat, podria traduir-se per "Homo-unitat!", un concepte carregat de ressonàncies feixistes. I, com que la història (la histèria masculina feta discurs) és una

narració interessada, la nostra memòria és una memòria induïda/ segrestada.

Però és obvi que no ens conformem en haver estat allò exclòs d'un relat, d'una visió del món. No volem ser el descuit d'un discurs ni el seu constructe. I no hem de buscar-nos darrera l'oblit patriarcal ni en allò no dit per qui controla la paraula. No volem situar-nos en els racons d'aquesta història.

Les pràctiques artístiques feministes ens permeten no només denunciar la falsetat empírica de fet que estructura els discursos dominants sobre la realitat, sinó més important encara, delaten l'entramat conceptual que els conforma. Les formes artístiques, en tant que produccions nòmades entre conscients i inconscients, col·loquen l'activitat creativa/imaginativa al centre de tots els processos de relació amb el món, permetent, així, la irrupció i trobada de múltiples sensibilitats alhora.

Aquest fet propicia formes de relació que van més enllà d'un passat esbiaixat y segrestat on ens volen presoneres i obren les nostres pròpies possibilitats de futur.

El nostre present se sap distòpic, vivim en un temps pòstum com diu Marina Garcés,

un temps on qualsevol projecte esdevé utòpic, doncs "l'absolutisme de l'ara" ens

condemna a tenir la sensació de que res es pot fer. Però també es un temps on la

imaginació pot tenir camí i, com diu Hanna Arendt coincidint amb Goya, la imaginació

és una facultat política. Recordem que les imatges son, igualment, testimonis plens

de potència.

Sovint pensem que la ubiqüitat de l'art, es a dir, la seva aparent facilitat per deixar-se dir qualsevol cosa, el converteix en un divertiment, en un espectacle (en una distracció que estimula els nostres sentits, una activitat lúdica situada més enllà de tot i per tant no vinculant).

Però, què passaria si entenem aquesta ubiqüitat com una petjada resistent de tot allò que no s'ha dit o que encara està per dir. La capacitat de l'art per estat "a tot arreu" el converteix en un testimoni material, objectes/imatges, a través de les quals es manifesten les idees, no tant de la grandesa de l'espècie humana, sinó precisament de les seves paradoxes, desigualtats, diferències i relacions de poder.

Cada proposta artística és, llavors, una invitació, una apertura a pensar d'una altra

manera, a avaluar el passat amb mirada crítica i fer propostes significatives al present. Els comportaments o les produccions artístiques i

els feminismes es troben precisament en aquesta cruïlla on, sense pre-tensions impositives, es mostren resistents al pas del temps, a la història unidireccional i a passar pel món sense modificar-lo. I propo-sen, a la vegada, alternatives pràctiques i experiències dissidents que prefiguren i configuren ja no un públic espectador, simplement contem-platiu, sinó un mon de persones expectants i il·limitades, capaces de crear i compartir formes de vida alternatives.

- **Artistes (Exposició retrospectiva)**

Mari Chordà, Eulàlia Grau, Nora Ancarola, Marta de los Pá-jaros, Farah Ben Mansour, Peliagudas, Maria Romero García, Veronique Serfass, Marilí Romero Lucas, Eiko Sugi, Mali Mowcka, Mònica Porta Domínguez, María José Carneros, Rosa Sánchez Cerro, Marieke Palocsay, Elisa García Coll, Came Porta Abad, Maite Travé Marcos, Nani Miras Martínez, Da-niela Ortiz, Sandra Parra Cárdenas, Karol Bergeret García, Anna Fando Morell, Aline Part, Sofía Guadalupe Navarro, Núria Güell Serra, Ester Gandía Martínez, Judit Vidiella, Alejandra Bueno, Maria Padilla Climent, Mónica Cabo Alva-rez, Clara Aparicio Yoldi, Laia Mercader Carbonell, Mar-cela Jardón, Margherita Bergamo i Ivana Miño, Tònia Coll Florit, Viento Dorado, Cynthia Fusillo Ross, Lesley Yen-dell, Amédee Houx Lieu

- **Feminari (Ponents)**

Teresa Sanz, Eulàlia Grau, Mari Chordà, Fina Birulés, Dolo Pulido, Nora Ancarola, Marta García, María del Castillo (Dianespoting), Karen Manzano, Marta Corcoy i Rius, Anna Fando, Mercè Otero Vidal, Lucía Egaña Rojas, Bea Porque-res, Diego Marchante, Júlia Lull, Bàrbara Ramajo, Marta Selva, Ester Conesa (Peliagudas), Rosa Sánchez, Tònia Coll, Assumpta Bassas, Vicky Moreno, Judit Vidiella.